

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 4. Ex necessaria paupertate voluntariam esse faciendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

Itaque isti à D. Bernardino vocantur pauperes huius mundi, de quibus dicitur: *Pau- Iohann. 13°*
peres semper habetis vobis scum. Hæc pauper- 8.
tas est simplex carentia diuitiarum; malis,
& male se in ea gerentibus mala; bona bo-
nis ac patienter eam ferentibus. Aliqui
enim, ob inopiam, se domi continent, aut
in rus concedunt, vitant publicum, &
sicut vespertiliones apud Æsopum, interdiu
videri nolunt. Præsertim autem nobiles,
grauius sentiunt hanc calamitatem; putant
enim eam sibi dedecori esse; neque stemma-
ti suo conuenientem. Alias vestes, alium
victum, aliam habitationem, aliam autho-
ritatem maiores habuerunt. Primi in curijs,
primi in aulis, primi in conuiuijs sed erunt.
Omnia hæc vel extinxit paupertas, vel
eneruavit. Quare turbantur & fluctuant;
quidam franguntur; quidam nunc in hanc,
nunc in illam partem nutant; quidam ad
sacram anchoram confugiunt, & spem
suam in Deum figunt.

§. IV.

*Ex necessaria paupertate voluntariam esse
faciendam.*

Quod ut faciant, ita eos D. Bernardinus
compellat. *O pauper verecunde, vis sequi*

Ff 3 consi-

consilium meum, ultro paupertati occurre; veniente lato animo patentibus valuis accipiens, atq; amplectere amplectens. Prima enim fronte rigida ac subtristis non immerito viatori, atq; armato exequata, eò quòd celer minaxq; sit aduentus illius. At cùm in familiaritatem admissa fuerit, & minimè sumptuosa, & secura, ac facilis hospes erit. Crede mihi, aperi illi ocyùs antequam vectem vi subita confringat, atq; ostijs vulsis à cardine victrix introeat, & resistentibus permolesta, sic cedentibus perinunda est. Mollius quidem dinitia subiissent, si paupertas tutiss. Nulla opes sunt, quibus non sit anteponenda securitas. Projecto ut animi inopi ac deiecto nulla non deficiunt opes: sic dimidiati atq; erecto nulla non sufficit paupertas. Nempe ille alieno innititur, hic proprio fudit. Si paupertatem patienter tuleris, solito eris humilior, expeditior, atque liberior. Vacui amant incedere, qui iter arduum agunt. Carebis solitis opibus, simulq; solitis muriibus, atque furibus, nisi non & protermis servis ijsq; quibus solent abundare dinitia, fictis amicitys, sequacibus ac tentibus parasitis, totog; illo grege domestico avidentium tibi, teq; rodentium, atque ridentium. Denique si amissas opes, cum amissis talibus conferas, lucrums voces. Certe ut securitate silentia humili-

humilitatem, sobrietatem, requiem, modestiam, paupertatis comites, si nihil boni aliud illa secum afferret (quamquam etiam fallacium gregibus adulantium, & seruorum tyrannyde superborū liberet) abunde erat causa, ut non ferenda modo esset, sed optanda, immo etiam necessaria pauperies. Profectò, ut audacter testimonium perhibeam veritati, nihil inter homines paupertate melius, nihil odibilis. Sed vir sapiens facit de necessitate virtutem, ut ubi paupertatis necessitas urget, prudentia libera voluntatis acceptet: vel potius, quod melius est, amplexetur. Recole pauper quod Pron. 17. c. scriptum est. Melior est buccella siccacum gaudio, quam domus plena victimis cum iurgio. Et 15. cap. iterum Salomon ait: Melius est parum cum timore Dei, quam thesauri magni & insatiabiles.

§. V.

Diuitis & pauperis fabella è S. Bernardo.

Hæc sanctus ille pro solatio depauperatorum, aut pauperum. Quibus subiungit exemplum parallelum ei, quod paulo suprà, è Luciano attuli. Est autem istud. Continguis in ædibus habitabant duo, æquè pecullio ac domicilio discrepantes, viri. Vnus in magnifico palatio, tamquam draco Hespe-